

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مرحله‌ی آماده‌سازی فایل				
تکمیل مآخذ و ویرایش نهایی	ویرایش دوم	ذکر مآخذ	تصحیح و ویرایش اولیه	پیاده‌سازی

چه کنیم امام حسین علیه السلام ما را دوست بدارند؟

کلمات کلیدی: امام حسین علیه السلام، دوست داشتن، معیار، اهل بیت علیهم السلام، مراتب وجودی، قلب، افکار، روحیه، رفتار، گفتار، تقوا.

چه کنیم تا امام حسین علیه السلام و بقیه‌ی اولیای خدا و در اصل خود خدای متعال ما را دوست بدارند؟ سلیقه‌ی آنها را، هم از بیاناتشان و هم از نحوه‌ی رفتارشان می‌شود شناخت. آن‌گونه که خودشان بودند، آن‌گونه بودن را دوست دارند. البته آن‌گونه بودن در مراتب [مختلف] وجود ماست؛ یک مرتبه، مرتبه‌ی قلبی ماست؛ در قلبمان چگونه باشیم که خدا و اولیای خدا ما را دوست بدارند. یکوقت در تفکراتمان است؛ یکوقت در روحیاتمان است؛ در خلقیاتمان است؛ در رفتار و گفتارمان است؛ در همه‌ی این مراتب باید سلیقه‌ی آنها را بشناسیم؛ هر قدر با سلیقه‌ی آنها وفق پیدا کنیم، یعنی آنچه آنها دوست می‌دارند، دوست داشته باشیم، آن وقت برای آنها موجودی دوست‌داشتنی می‌شویم. حالا چه در قلبمان، ببینیم چیزی که به آن دل می‌بندیم و علاقه داریم، چیست و آیا همان چیزهایی است که اهل بیت علیهم السلام به آنها علاقه داشتند؟ و چه در افکارمان، چه در رفتارمان و در گفتارمان باید خیلی مواظب باشیم. آنها معیارند؛ نه از آنها عقب بمانیم؛ نه خدای نکرده از آنها بخواهیم جلو بزنیم. چون بعضی‌ها در همین وادی سیر و سلوک و عرفان خواستند از پیغمبر و ائمه علیهم السلام جلو بزنند؛ در صلوات شعبانیه هست که کسی بخواهد تقدم بجوید و از آنها جلو بزند، بیراهه رفته است. متأخر از آنها هم زاهق است؛ او هم باطل است. کسی لاحق است که ملازم آنها باشد. پس نه عقب بمانیم، نه جلو بزنیم؛

آنها معیارند. با آن معیار هر خصوصیت رفتاری را [کسب کنیم]. اگر می‌خواهیم تقوا پیشه کنیم، می‌خواهیم زهد پیشه کنیم، هرچه می‌خواهیم، باید ببینیم آنها چه کردند؛ همان درست است. اگر با آن معیار رفتار کنیم، باب سلیقه‌ی پیغمبر و اهل بیت علیهم‌السلام می‌شویم و ما را دوست خواهند داشت. منتها دامنه‌ی دوست داشتن هم یک طیف است؛ مثل پدری که همه‌ی بچه‌هایش را دوست دارد؛ ولی خب همه را به یک اندازه دوست ندارد. بعضی از بچه‌هایش خیلی شایسته‌تر و بهترند؛ باتقواترند؛ متدین‌ترند؛ درسخوان‌ترند؛ آن بچه را نسبت به آن بچه‌ای که این‌گونه نیست، بیشتر دوست دارد؛ ولی همه‌ی بچه‌ها را دوست دارد. پیغمبر صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم و اهل بیت علیهم‌السلام هم این‌گونه‌اند؛ همه را دوست دارند. گفت: عاشقم بر همه عالم که همه عالم از اوست. ولی همه را یک اندازه دوست نمی‌دارند. هرکس به آن معیارها نزدیک‌تر باشد، بیشتر مورد محبت است؛ لذا در روایات هم داریم: **أَحَبِّبِ الْإِخْوَانَ عَلَى قَدْرِ التَّقْوَى**؛^۱ همه‌ی برادرانت را دوست بدار؛ منتها به میزانی که تقوا دارند. یعنی برادر متقی خود را بیشتر از برادر کم‌تقوایت دوست بدار. همه، برادران ایمانی تو هستند؛ همه‌شان را دوست داشته باش؛ اما نه به یک اندازه.

به‌رحال اگر بتوانیم در همه‌ی مراتب وجودیمان به آنها اقتدا کنیم؛ از آنها الهام بگیریم و طبق الگوی آنها رفتار کنیم؛ ما را بیشتر دوست خواهند داشت.

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَعَجِّلْ فَرَجَهُمْ

۱. ابن‌شعبه‌حرانی، تحف‌العقول، ص ۳۶۸ و مفید، اختصاص، ص ۲۲۶ و مجلسی، بحار‌الانوار، ج ۷۱، ص ۱۸۷ و ج ۷۲، ص ۹۸.